

Full diocesà

17 de febrer del 2019

p5 –80 participants a l'entrenament Alpha

p6 –Augment històric de la X a favor de l'Església

L'Església creix en terra musulmana

Als Emirats Àrabs Units, país situat al bressol de l'islam, ha sorgit una comunitat cristiana cada vegada més nombrosa amb milions d'estrangers que hi resideixen i treballen. Així ho remarcava un diari digital la realitat de l'Església en aquell país, amb motiu de la recent visita del Sant Pare.

Aquesta Església és formada per immigrants i és multicultural, completament desconeguda pel catolicisme occidental. Per exemple, la catedral de Sant Josep d'Abu Dabi, inaugurada l'any 1983, és formada actualment per uns 100.000 feligresos, la majoria filipins i indis, però també d'altres nacionalitats. Els Emirats Àrabs Units es considera un dels països musulmans més tolerants amb el cristianisme, tot i que els cristians no poden professar la seva fe en l'espai públic i

les esglésies no poden tenir campanes ni creus a l'exterior.

Es calcula que a la zona hi viu un milió de catòlics, que s'han bolcat amb la visita del Papa i que ha servit per a cridar l'atenció sobre aquesta realitat eclesial.

El viatge ha estat el primer que un papa ha fet a la península aràbiga i ha inclòs una declaració conjunta per la fraternitat amb l'imam de la mesquita d'Al-Azhar del Caire, una de les referències més importants de l'islam sunnita.

La missa que el Sant Pare celebrà davant de 170.000 fidels es considera la més gran manifestació pública de fe cristiana dels darrers segles a la regió.

«Feliços els pobres: el regne de Déu és per a vosaltres»

Diümenge VI durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Jeremies

Això diu el Senyor: Maleït l'home que es refia de l'ajut humà, que busca un home per fer-ne el seu braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor. Serà com la pomera de Sodoma en el desert de l'Arabà, que no tasta mai un moment de bonança; viu en els indrets xardorosos de l'estepa, en una terra salada que no es pot habitar. Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat. Serà com un arbre plantat ran de l'aigua que estén les arrels vora el corrent; quan ve l'estiu, ell no té por, i el seu fullatge es manté fresc; en anys de secada no es neguiteja ni deixa de donar fruit.

(17,5-8)

Salm responsorial

Feliç l'home que té posada en el Senyor la seva confiança.
(Salm 39)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, si prediquem que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, com és que entre vosaltres alguns neguen la resurrecció dels morts? Perquè si fos veritat que els morts no ressusciten, tampoc Crist no hauria ressuscitat. I si Crist no hagués ressuscitat, la vostra fe no tindria objecte, encara estaríeu submergits en els vostres pecats. A més, els qui han mort creient en Crist estarien perduts sense remei. Si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes. Però la veritat és que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort.

(15,12.16-20)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús amb els deixebles baixà de la muntanya i s'aturà en un indret pla on hi havia molts dels seus seguidors i una gentada del poble que havia vingut de tot el país dels jueus, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó. Jesús alçà els ulls i digué mirant els seus deixebles: «Feliços els pobres: el regne de Déu és per a vosaltres. Feliços els qui ara passeu fam: vindrà el dia que sereu saciats. Feliços els qui ara ploueu: vindrà el dia que riureu. Feliços vosaltres quan,

per causa del Fill de l'home, la gent us odiarà, us esquivarà, us ofendrà i denigrarà el vostre nom: aquell dia alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel; igual feien els seus pares amb els profetes. Però ai de vosaltres, els rics: ja heu rebut el vostre consol. Ai de vosaltres, els qui ara aneu tips: vindrà el dia que passareu fam. Ai de vosaltres, els qui ara rieu: vindrà el dia que us doldreu i plorareu. Ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres: igual feien els seus pares amb els falsos profetes.

(6,17.20-26)

«Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat. Serà com un arbre plantat ran de l'aigua que estén les arrels vora el corrent»

Perillosa tranquil·litat

Jean Hakolimana, prev.

No és feina fàcil traduir les benaurances en les nostres llengües. L'expressió catalana «vindrà un dia» dóna una estranya sensació del tipus «aneu aguantant mentre espereu dies millors!». El problema és que la llengua de Jesús no tenia l'equivalent del nostre futur. Els jueus distingien un fet acabat d'un fet present però que perdura en el temps. En aquesta mentalitat el discurs de Jesús sona així: «Feliços pobres, el Regne de Déu que és vostre s'ha posat ja en marxa i no s'atura.» Ara bé, reconèixer aquesta presència és alhora constatar una mancança: que no s'ha fet efectiva del tot, que li queda camí per córrer. És aquí on el discurs de Jesús abraça el futur. Aquí rau la profunditat del seu missatge. Mentre els pobres miren l'horitzó buscant un món diferent, el Regne de Déu, els rics viuen tranquils i satisfets. Ja «tenen el seu consol».

De fet, la gran diferència entre la pobresa i la riquesa és que la primera ens qüestiona mentre que la segona ens tranquil·litza. La persistència de la pobresa evidencia que el projecte de Déu encara no s'ha fet realitat enmig nostre. Ens engresca per a continuar treballant per l'establiment d'aquest Regne. Així, desperta el nostre present per un futur irrenunciable. La riquesa, en canvi, la d'un mateix o d'uns quants, pot fer-nos creure que tot està solucionat, que tothom té el seu consol. La riquesa presumeix del present d'uns quants en detriment del futur de tots. Benestants, tendim a anar amb ulleres virtuals i, quan ens les traiem, ens passa el que l'Abbé Pierre deia dels polítics: «Els polítics no coneixen la misèria més que per les estadístiques. Així que no es plora davant de les xifres.»

La imatge

La literatura sapiencial, l'apocalíptica i àdhuc l'escatològica es valen de benaurances per a anunciar la promesa de prosperitat i de joia que aquí a la terra o en el futur el fidel obté per do de Déu.

Els elements antitètics —les malediccions— acaben de perfilar el do que arriba pel Messies, àdhuc la persecució en darrer terme. Tot plegat assenyala com és la vivència de la fe en Jesús.

El sermó de la muntanya (s. XX). Vasily Myazin

Agenda

Lit. hores: Setmana II

18 dilluns

—Sant Eladi
—Santa Bernardeta Soubirous
Beat Joan de Fiésolle (fra Angelico)
Gn 4,1-15.25/Salm 49/Mc 8,11-13

19 dimarts

—Sant Beat de Liébana
Beat Àlvar de Cordova
Gn 6,5-8; 7,1-5.10/Salm 28/Mc 8,14-21

20 dimecres

—Sants Nemesi i Potami
Beat Maurici Proeta
Gn 8,6-13.20-22/Salm 115/Mc 8,22-26

21 dijous

—Sant Pere Damià
—Sant Severià
Festa de la Misteriosa Llum a Manresa
Gn 9,1-13/Salm 101/Mc 8, 27-33

22 divendres

La càtedra de Sant Pere, apòstol
—Santa Elionor (o Leonor)
1Pe 5,1-4/Salm 22/Mt 16,13-19

23 dissabte

—Sant Policarp
—Sant Florenci
He 11,1-7/Salm 144/Mc 9,2-13

24 diumenge VII de durant l'any / Cicle C

—Santa Primitiva
1Sa 26,2.7-9.12-13.22-23/Salm 102/1Co 15,45-49/Lc 6, 27-38

Afrontar junts el canvi d'estructures per al servei de la santedat i la missió

Síntesi de la carta pastoral del senyor bisbe «Aixeca't i camina» (Jn 5,8) - (i V)

«El camí que hem intentat de fer com a diòcesi s'ha de consolidar. I per això caldrà fer les reformes necessàries de les estructures al servei de la nostra santedat i de la nostra missió evangelitzadora.

»El camí del Sínode Diocesà de l'Església de Vic començarà en el moment en què signi el Decret de Convocatòria. I aquest camí s'ha de perllongar, si no es disposa una altra cosa, i si Déu vol, fins al curs pastoral 2021-2022. Després d'una primera etapa preparatòria, començarà el treball dels grups sinodals parroquials, precedit de la celebració d'Inici del Sínode Diocesà, a la qual serà convocat tot el Poble de Déu. El treball dels grups sinodals ha d'abocar en les ponències i propostes que han de ser el marc del desenvolupament del Sínode Diocesà pròpiament dit, en el qual participaran aquells que indica el dret universal de l'Església i les normatives pròpies d'aquest Sínode Diocesà. El fruit del treball de l'Assemblea Sinodal serà lliurat al bisbe diocesà, l'únic legislador en l'Església diocesana, dins una celebració de clausura del Sínode a la qual també serà convidat tot el Poble de Déu. I després d'un temps oportú, després del discerniment episcopal en la fe i en la comunió de l'Església, el bisbe promulgarà les Constitucions Sinodals. Les quals han de ser enviades a l'arquebisbe metropolità, a la Conferència Episcopal i a la Santa Seu Apostòlica.

»"Aixeca't i camina, Església de Vic", aquesta és la invitació que us faig en nom del Senyor. I ho faig en aquest moment que es compleix el quinze aniversari de la meva ordenació episcopal i del meu servei com a pastor vostre. Si us

faig aquesta crida és perquè, malgrat les nostres febleses, mantenim la mirada posada en el Senyor, i, amb ell i per ell, podem aixecar-nos i caminar. Un caminar que hem de fer junts; aquesta és l'essència del Sínode.

»Els reptes que tenim al davant nostre com a creients i com a Església són grans. No podem mirar a un altre costat o deixar, simplement, que passi el temps, esperant temps millors. El Sínode és un *kairós*, un temps oportú que el Senyor ens ofereix per a afrontar els reptes que tenim plantenjats. Som convidats en el Sínode Diocesà de l'Església de Vic a mirar el nostre present amb confiança i a somiar un futur en què el nostre anunci de Crist, fet paraula i vida en nosaltres, serà alba de llum i de vida per a molts dels nostres germans que no coneixen Crist i, per això, no poden estimar-lo.»

El Sínode ja té comissió

La comissió per als treballs preparatoris i d'acompanyament i celebració del Sínode Diocesà en totes les seves fases, presidida pel senyor bisbe, serà formada per Mn. David Compte, Mn. Pere Oliva, Mn. Jaume Casamitjana, Mn. Joan Antoni Castillo, Mn. Xavier Bisbal, Rufí Cerdan, Maria Font, Mn. Enric Garcia, P. David Guindulain, Victor Küppers, Anna Lleyda, Mn. Joan Mir, Remigi Palmés, Sara Palmés, Mn. Josep Maria Riba i Josep Maria Sucarrats.

Èxit de l'entrenament Alpha a Vic

80 persones van conèixer aquesta eina d'evangelització

Més de vuitanta persones de parròquies d'arreu de la diòcesi i de fora es van reunir el 9 de febrer al Seminari de Vic per gaudir d'un entrenament Alpha.

Dues formadores de l'equip d'Alpha-internacional van conduir una jornada intensa que va servir per a aprendre i experimentar com s'organitza una experiència Alpha. El bon humor va ser la nota predominant del dia, en què els participants van combinar sessions teòriques amb tallers pràctics.

Fou un dissabte intens, en què es va presentar Alpha de manera concentrada. Per una banda, en què consisteix un sopar Alpha, quina és la seva filosofia, com s'organitza i quins són els seus elements essencials. També, a

qui va adreçat i la manera de convidar els possibles participants.

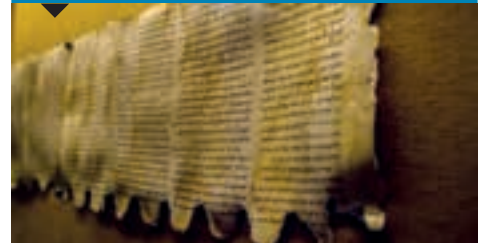
Després d'un dinar en què es va posar en pràctica el diàleg i el debat propis d'Alpha, es va explicar en què consisteix el cap de setmana amb el recés de l'Esperit, i es va fer una pregària a l'església demanant la vinguda del mateix Esperit Sant.

Alpha és un mètode que a través de deu sessions pretén fer arribar un primer anunci de l'evangeli a totes aquelles persones que no tenen una gran fe o estan allunyades de Déu. Cada sessió es divideix en tres parts: un sopar, una xerrada i un debat. Si vols formar part d'aquesta emocionant experiència pots demanar més informació a pastoral@bisbatvic.com o bé al telèfon 93 883 26 55.

L'art d'interpretar la Bíblia

Jornada, dijous dia 21, a Vic

La jornada «L'art d'interpretar la Bíblia» tindrà lloc el pròxim dijous 21 de febrer al Temple Romà de Vic, de 6 a 9 de la tarda i vespre.

L'exegesi ajuda a interpretar millor el text bíblic? És compatible la investigació exegètica amb la lectura creient de la Bíblia? Com s'ha viscut a Catalunya aquesta innovació bíblica?

Gràcies al Concili Vaticà II, els estudis bíblics catòlics han viscut una època daurada. L'aplicació de la metodologia exegètica, sobretot la històrico-crítica, ho ha fet possible. La interpretació i l'ensenyament de l'Esclatúra amb aquestes directrius forma part del dinamisme eclesial actual.

Ho farem ajudats per reconeguts experts de casa nostra, teòlegs i biblistes, així com filòsofs i científics, que han dedicat part de la seva vida a la investigació i aplicació d'aquest mètode: Josep Oriol Tuñí, Xavier Alegre, Ignasi Roviró, Ricard Casadesús, Rodolf Puigdollers i Jordi Cervera.

Entrada lliure, aforament limitat.

Augment històric de la X a favor de l'Església

La xifra més alta des del començament de l'actual sistema d'assignació tributària

La Conferència Episcopal Espanyola ha presentat les dades de l'assignació tributària registrades a favor de l'Església Catòlica en la Declaració de la Renda realitzada en la primavera del 2018, corresponent a l'exercici econòmic de l'any anterior.

En aquesta declaració la quantitat destinada pels contribuents a l'Església Catòlica augmenta en 11.626.046 euros i aconsegueix la xifra de 267.834.192 euros, que suposa un increment del 4,4% en relació a l'any anterior. Es tracta de la quantitat més alta des del començament de l'actual sistema d'assignació tributària en el 2007.

L'increment de la xifra obtinguda es deu fonamentalment a dos factors: la millora de la situació econòmica i, en conseqüència, l'increment general de la renda declarada en l'IRPF, i, en segon lloc, cal destacar l'augment de 51.658 declaracions amb assignació

a favor de l'Església, provinents en la seva majoria de nous declarants.

En total, el nombre de declaracions a favor de l'Església ha estat 7.164.502. Tenint en compte les declaracions conjuntes, més de 8,5 milions de contribuents destinen a l'Església el 0,7% dels seus impostos.

Amb l'assignació tributària realitzada pels ciutadans, l'Església catòlica compta en aquesta ocasió amb més recursos per al servei que presta a la societat en les seves dimensions religiosa, espiritual i social. Per això agraeix la col·laboració de tots aquells que contribueixen a aquesta missió amb el gest de marcar la X, així com de tots aquells que l'ajuden en les altres campanyes realitzades al llarg de l'any o la sostenen amb la seva col·laboració personal, amb temps i oració. Es manté així la labor religiosa, espiritual i social al servei de milions de persones.

Així mateix, l'Església manté el seu esforç per donar a conèixer el mecanisme pel qual els contribuents poden decidir la destinació d'una petita part dels seus impostos, el 0,7%, a l'Església Catòlica i a altres finalitats d'interès social. Amb aquesta decisió, el contribuent ni ha de pagar més ni se li retorna menys.

Com en anteriors ocasions, l'Església Catòlica informarà la societat, el pròxim mes de juny, de la destinació que s'ha donat a tots els diners que ha rebut dels contribuents, amb la presentació anual de la «Memòria d'activitats de l'Església» corresponent a aquest exercici del 2017.

Aquesta memòria mostra de forma clara i exhaustiva a què destina l'Església els diners que cada any rep dels contribuents que així ho han decidit i es fa present al portal de Transparència de la Conferència Episcopal Espanyola.

Un bell model d'evangelització

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

S'acosta ja el mes de març, i el dia 23, l'Església universal commemora litúrgicament un gran bisbe i evangelitzador d'Amèrica: sant Toribi de Mongrovejo. Aquest sant, nascut l'any 1538 en un poblet de l'antic regne de Lleó, estudià dret a Salamanca i l'any 1580 fou nomenat bisbe de Lima. Just arribat a les Índies es mostrà molt zelós de la pastoral a través de la convocatòria de sínodes i concilis. Alhora fou un gran protector dels drets dels indígenes. Morí amb universal fama de santedat el 23 març de l'any 1606.

Els historiadors de les missions en terres d'ultramar han posat en relleu que sant Toribi fou l'ànima de l'evangelització d'Amèrica Llatina, car fou sempre un missioner infatigable i un pastor sol·lícit de les necessitats dels més pobres i desvalguts i, cosa insòli-

ta en el seu temps, «nunca llamaba ni consentía llamar a los negros "negros", u hombre moreno, sino por su nombre de bautismo», una interpel·ladora mostra de respecte i germanor.

Del seu llarg ministeri pastoral a l'arquebisbat de Lima (anys 1581-1606) cal destacar-ne la promoció i celebració del III Concili de Lima, on el bisbe Toribi disposà, per raons d'eficàcia pastoral, que fos emprada la llengua autòctona —especialment els idiomes quítxua i aimara— en la predicació i la catequesi dels indígenes, amb qui sempre volgué mantenir un contacte personal i directe a través de les visites pastorals, que ocuparen disset dels vint-i-cinc anys del seu pontificat i acumularen 5.200 llegües. L'any 1899 sant Toribi fou proposat als bisbes americans com a punt de referència i model de vida pastoral.

El llibre

Pregàries del santuari de Cabrera

Josep Castanyé, prev.

El santuari de la Mare de Déu de Cabrera (Collsacabra) ha editat un llibre de pregàries, recollides per Mn. Josep Castanyé, el seu custodi. Inclou unes notes històriques del santuari i els següents capítols: «Jo no en sé, de pregar», «Salutació a la Mare de Déu», «Pregàries i invocacions a la Mare de Déu», «Pregàries i lloances del Senyor», «Déu Creador, el món i l'home», «L'home en el món», «Pregàries per intencions diversos», «El sant rosari» i «Goigs de la Mare de Déu de Cabrera».

«Seu una estona i reposa! Assaboreix el silenci que es respira en aquest espai sagrat. No pensis massa, tanca la boca i obre el teu cor... i deixa'l que et parli. Escolta'l i et dirà qui ets, d'on vénis, què vols, què et preocupa, què t'agrada, què no voldries mai... Et parlarà dels qui t'han acompanyat fins aquí dalt, dels qui has deixat a casa, d'aquells amb qui demà et trobaràs a la feina...»

Glossa

Del Sínode de Bisbes al Sínode Diocesà

Romà Casanova, bisbe de Vic

El propassat octubre va tenir lloc a Roma la vintena assemblea general ordinària del Sínode de Bisbes, sota la presidència del papa Francesc. El tema que es va tractar fou «Els joves, la fe i el discerniment vocacional». Ja ha estat publicat, també en català, el document final, on es fan presents les reflexions en els temes clau i les propostes indicatives per a tota l'Església per a l'acolliment i acompanyament dels joves, i com ajudar-los en el discerniment de la voluntat de Déu per a cada un d'ells. Tot això en una Església sempre jove, que camina amb la sinodalitat que li és pròpia, llançant-se a la missió eclesial, per al bé de la humanitat. Els joves tenen un paper clau en l'Església jove. Com diu el document final: «Els joves catòlics no són merament destinataris de l'acció pastoral, sinó membres vius de l'únic cos eclesial; són batejats, en els quals viu i actua l'Esperit del Senyor. Ells contribueixen a enriquir el que l'Església és, i no solament el que fa. Ells són el seu present i no solament el seu futur» (54). Com a Església diocesana hem d'acollir aquest document i treballar perquè més i més joves trobin en ella la casa de la comunió, la llibertat i l'amor. Els joves són la nostra assignatura pendent. Hem de cercar camins de tro-

bament, com ho va fer Jesús amb els deixebles d'Emaús, en aquell vespre de Pasqua.

I del Sínode de Bisbes al Sínode Diocesà. Fa uns quinze dies vaig nomenar els membres de la Comissió del Sínode. Formada per preveres, religiosos i laics, té la missió d'acompanyar el Sínode de l'Església de Vic, tant en la fase preparatòria com en totes les fases del seu desenvolupament. No cal dir que el mateix Esperit que porta l'Església és el qui ha acompanyat l'esdeveniment eclesial del Sínode de Bisbes. I és també el mateix Esperit Sant el que acompanya els primers passos del nostre Sínode. Tots hem de pregar insistentment el Senyor perquè el Sínode Diocesà convocat sigui capaç de fer-nos créixer en la fraternitat entre nosaltres, a fi que la nostra Església sigui, com diu el document final del Sínode de Bisbes, «un espai de diàleg i de testimoniatge que fascina. La força d'aquesta experiència supera qualsevol fatiga i feblesa. El Senyor continua repetint-nos: No tingueu por, jo sóc amb vosaltres». Hem d'estar, doncs, tots ben atents al que l'Esperit Sant suscita en el nostre cor, en la comunió de l'Església, per a caminar més junts, més sinodalment.

